

[Fanger.]

og derfor vil mange aktieselskaber, der ikke ligger i stærk udvidelse, i løbet af få år få mindre afskrivninger og følgelig forhåbentlig større nettooverskud. For det andet vil loven betyde en vældig omkalfatring af beskatningen. Kun aktieselskaber med en lille aktiekapital i forhold til overskuddet vil få skattenedsættelse.

Et aktieselskab med en aktiekapital på 1 mill. kr. og reserver på $\frac{1}{2}$ mill. kr. skal med en skattepligtig indkomst på 50 000 kr. og et udbytte på 5 pct. efter de gældende regler betale i skat 6 125 kr., efter lovforslaget 19 800 kr. Med 100 000 kr. og et udbytte på 5 pct. bliver skatten efter de gældende regler 20 708 kr., efter lovforslaget 41 800 kr. Med 200 000 kr. og 10 pct.s udbytte bliver skatten efter de nugældende regler 62 997 kr., efter lovforslaget 85 800 kr. Med 300 000 kr. og 10 pct.s udbytte bliver tallene henholdsvis 114 832 kr. og 129 800 kr. Med 500 000 kr. og et udbytte på 10 pct. bliver tallene henholdsvis 237 497 kr. og 217 800 kr. Med 1 mill. kr. og et udbytte på 10 pct. bliver tallene henholdsvis 592 372 kr. og 437 800 kr.

Af denne oversigt ser man, at først når et større aktieselskab har en skattepligtig indkomst på ca. halvdelen af aktiekapitalen, vil den foreslåede beskatning blive mindre end efter de bestående regler. Af vore aktieselskaber vil mange banker komme til at betale 25 pct. mere end nu, og det samme gælder praktisk taget alle vore store aktieselskaber.

Et nydannet aktieselskab som Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk med en aktiekapital på 60 mill. kr., som man sidste år viste så stor interesse, at man gjorde aktierne stempelfri ved dets stiftelse, og som jeg under hensyn til dets store betydning for erhvervslivets finansiering i den kommende tid foreslog fritaget for aktieselskabsbeskatning, hvilket man efter den højtærede finansministers resolution ikke kunne gøre af hensyn til konsekvenserne — dette selskab vil efter lovforslaget blive beskattet med ca. halvdelen af indtægten.

Oversigtens udvisende gør yderligere påvisning af lovforslagets uholdbarhed overflødig. Man kan vanskeligt tænke sig, at lovgivningsmagten skulle tage ansvaret

for de forstyrrelser i erhvervslivet, som lovforslaget, hvis det gennemførtes, ville fremkalde, og jeg skal derfor indtrængende henstille, at det omarbejdes, således at 5 pct.s kapitalfradraget opretholdes.

Foruden at tjene det førstnævnte formål består der en særdeles fyldestgørende begrundelse for fortsat at anerkende et sådant fradrag, som i øvrigt har gammel hævd i lovgivningen, idet det fandtes allerede i den første statsskattelov af 1903. Begrundelsen for dette fradrags indførelse var ønsket om til en vis grad at afbøde den dobbeltbeskatning, som den selvstændige beskatning af aktieselskabernes indtægter har til følge. Synspunktet gik ud på, at en udbytteafkastning svarende til normal rente af den i aktieselskabet investerede kapital i hvert fald burde være fritaget for dobbeltbeskatning. Når et sådant fradrag fandtes påkrævet ved indførelsen af den daværende lave beskatning, er det selvsagt endnu langt mere påkrævet under den nuværende meget tyngende beskatning af selskabsindkomster. Sikkerheden for, at de første 5 pct.s udbytte af den i aktier investerede kapital undgår dobbeltbeskatning, er utvivlsomt af betydning for det omfang, hvori risikovillig kapital stilles til rådighed for aktieselskaber. Fradragets bortfald vil føre til store skattemæssige forskelle, alt efter som en investering finansieres ved aktiekapital eller ved lån. Renterne af lånet er fradragsberettigede, medens aktieudbyttet efter lovforslaget ikke kan fradrages; dette vil medføre, at virksomhederne vil søge at arbejde med lav egenkapital, hvilket gør dem mere konjunkturfølsomme.

Hvis lovforslaget vedtages, tror jeg, at man i stedet for at se aktiekapitaludvidelser i stort omfang vil se, at virksomhederne optager obligationslån, eventuelt med samme forrentning som aktierne og forbeholdt aktionærerne. Hvis et selskab vil udvide aktiekapitalen og fortsat udbetale samme udbytteprocent til aktionærerne, skal udvidelsen føre til en betydelig indtægtsstigning, for at det skal kunne betale sig, idet indtægtsstigningen skal være så stor, at den efter fradrag af skatten kan dække det sædvanlige udbytte.

Nu har den højtærede finansminister vist en udstrakt hånd, vil nogle sige, ved at foreslå, at de første 5 000 kr.s overskud